

[Rager.]

Det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) mødte paa denne Talerstol i Dag netop saa nøgen, som jeg havde ventet. Ikke engang den gamle Uldtroje, som han i sin Tid stod og trak i som en Harmonika, havde han med i Dag. I den første Omgang, hvor det ærede Medlem talte, holdt han sig dog saa nogenlunde nede paa Jorden, men nu gik Naturen over Optugtelsen, og nu fik vi rullet et Perspektiv op, og vi fik at høre om alle de gode Gerninger, som Retsforbundet vilde udføre, hvis deres Stat engang blev indført. Men det er slet ikke det, der er Tale om her. Det, der er Tale om, er at skaffe nogle Penge til Brug efter 1. Juli 1936; og inden den Tid tror jeg ikke, at det ærede Medlem faar konfiskeret 30 pCt. af Formuerne, afbygget Toldsystemerne og alt det øvrige, som det ærede Medlem skal naa at faa gjort, inden hans System kan holde. Nej, det, det gælder om, er: Hvor vil det ærede Medlem anvise de fornødne Midler til Samfundshusholdningens uforstyrrede Videreførelse efter Udgangen af Juni Maaned 1936?

Dernæst vil jeg sige til det ærede Medlem: den danske Vælgerbefolkning ved, at det bliver nødvendigt at skaffe disse Penge, og det interesserer Folk, ad hvilke Veje de skal skaffes. Jeg tror derfor ikke, det er god Politik at gaa ud og sige: vi stemmer ikke for den Slags Lovforslag; og selv om vi sidder inde paa Rigsdagen og har et Ansvar og ogsaa bør komme med positive Forslag, saa har vi slet ikke rørt ved det Spørgsmaal siden i Fjor. Det er ikke vor Opgave at gøre et sagligt Arbejde, det afviser vi. Vi har nogle af Økonomer og Teoretikere udarbejdede Forslag, som vi fremlægger en Gang om Aaret eller undertiden hvert andet Aar i lidt forskellig Udførelse hver Gang, stadig lige diletantiske; det kalder vi at hævde Principperne, og det er vor Opgave.

Det gaar ikke i Længden, det kan ikke nytte noget. Nej, det gælder om at være med, og de Herrer har jo, siden dette Forslag var til Behandling sidste Gang, haft Lejlighed til at komme med positive Forslag, og de kunde have henvendt sig paa rette Sted for at faa fornøden Hjælp til at stille saadanne Forslag. De havde, hvis de vilde, kunnet angive deres Retningslinier for, hvad der kunde opnaas og gennemføres paa positiv Politiks Grund.

Det ærede Medlem udtalte, at jeg var beskæftiget med at slaa Kolbøtter. Nej, jeg staaar ganske stille; det er for det ærede Medlem, det løber rundt i Dag.

Det ærede Medlem Hr. Munch-Petersen sagde, at Afgørelserne blev ikke truffet her i Tinget. Jeg ved ikke, hvad det ærede Medlem taler om. Alle Afstemninger finder Sted her i Tinget, og det er ved dem, at Afgørelserne finder Sted. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem vil have, at vi skal forhandle om de enkelte Positioner her i Tinget; men hvis vi virkelig skal til det, er der ingen, der forbyder det ærede Medlem at forsøge at faa en Forhandling i Gang. Og skal den føres paa sagligt Grundlag, tror jeg, der er mange af os, der er villige til det. Men jeg tror, det vil blive lidt kedeligt for det ærede Medlem, thi det ærede Medlem er jo praktisk talt slet ikke inde i, hvad der staaer i disse Forslag. Jeg tror, at det ærede Medlem skal være glad ved, ligesom det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby), at kunne skjule sig bag rent principielle Betragtninger. Det vilde slet ikke være saa rart for det ærede Medlem, hvis han skulde ud i Saglighed. Det saa vi bedst, da det ærede Medlem skildrede, hvor vanskeligt det var at komme til Bunds i disse Love. Det ærede Medlem kan tage Rigsdagens Aarvog for i Fjor. Der staaer i Virkeligheden det hele samlet, og er der enkelte Punkter, hvor han vil yderligere til Bunds, ja, saa er der Nøglehenvisninger, som gør, at det hele ikke er saa overordentlig svært.

Det ærede Medlem beklagede, at jeg ikke havde spurgt, hvad Kommunerne vilde sætte ind af positivt. Ja, jeg maa gøre en Undskyldning, hvis de virkelig havde tænkt at gøre noget positivt denne Gang; men ærlig talt: man venter det ikke forud. Derfor havde jeg ikke tænkt mig at rette Spørgsmaalet til den Side; jeg syntes, det var ganske unyttigt.

Finansministeren (H. P. Hansen): Det ærede Medlem Hr. Himmelstrup hævdede, at han havde ikke lovet, at man vilde være med til at skaffe Dækning, men derimod til at skaffe Balance. Det bliver i Virkeligheden det samme. Vi er ikke Modstandere af Sparsommelighed og af Indførelse af enkelte Spareforanstaltninger, hvis det kan lade sig gøre. Saa det vil ikke kunne skille os ad, hvis vi da kan enes om, hvor der kan spares.

Det ærede Medlem sagde dernæst, at naar jeg ikke vilde give Afkald paa Benzinen uden at faa noget i Stedet, saa vilde det være rimeligt, at jeg gjorde det nævnte Udvalg bekendt dermed. Jeg gaar ud fra, at Udvalget ogsaa følger disse Forhand-